

VO-raad

Paul Rosenmöller, voorzitter

“JONGEREN MOETEN ZIEN DAT HET GEEN EENMALIG FEESTJE IS”

Wat is volgens u de kracht van sport en bewegen?

“Sport is eerst en vooral leuk. Het is laagdrempelig, gratis en goed voor je gezondheid. Dat laatste is natuurlijk niet iets waar leerlingen in eerste instantie aan denken. Ik denk dat het plezier, het feit dat je samen dingen doet, met het competitieve element erbij, het voornaamste is.”

Wat is de kerntaak van uw organisatie?

De VO-raad behartigt de belangen van het voortgezet onderwijs bij de overheid, politiek, andere onderwijssectoren en maatschappelijke organisaties. Kerndoel is het creëren van voldoende financiële en beleidsruimte voor scholen om de onderwijskwaliteit in stand te kunnen houden en verder te kunnen verbeteren (bron: website VO-raad).

Waarom werkt uw organisatie samen met de sport- en beweegsector? Wat levert het u op, wat zou het moeten opleveren?

“Zo'n zestig procent van de leerlingen in het voortgezet onderwijs beweegt onvoldoende. Onze maatschappij is verworden tot een samenleving die meer gericht is op passiviteit dan op activiteit. Dat zie je aan het toegenomen aantal uren dat kinderen achter schermen zitten. Daarnaast zijn sportfaciliteiten vaak

verplaatst naar de randen van gemeenten, omdat de grond daar goedkoper is. Er zijn dus allerlei factoren die hebben gemaakt dat de prikkel om te bewegen en te sporten eerder af- dan toegenomen is. Het is niet eenvoudig om daar verandering in te brengen. Mijn ervaring is dat je de omgeving zult moeten aanpassen, waarbij je niet alleen gezonde voeding, maar ook sport en bewegen tot norm verheft en aantrekkelijk maakt.

Met de PO-Raad (primaair onderwijs) en MBO Raad hebben we de Onderwijsagenda Sport, Bewegen en een Gezonde Leefstijl (Onderwijsagenda SBGL) opgesteld. Doel is een 'gezonde leeromgeving' te creëren, een omgeving met faciliteiten die inspireren tot sport en bewegen. Leerlingen moeten op school worden uitgedaagd om te sporten, in combinatie met activiteiten in de wijk én op de sportverenigingen, zodat ze op verschillende momenten gestimuleerd worden. Voor docenten lichamelijke opvoeding ligt hier de uitdaging hun vak aantrekkelijker te maken voor die leerlingen die van nature niet het meest sportief zijn.”

Kunt u schetsen hoe de samenwerking met de sport- en beweegsector er in de praktijk uitziet?

“Bij de Onderwijsagenda SBGL, waarmee we scholen steunen bij het bevorderen van een gezonde leefstijl bij hun leerlingen, werkt vanuit NOC*NSF een expert op het gebied van sport. Die

stimuleert de verbinding tussen scholen en sportverenigingen in de buurt, zodat het voor alle leerlingen helder is hoe zij buiten schooltijd op sportief gebied actief kunnen zijn. Daarnaast is vanuit Verenigde Bijzondere Scholen (VBS) een expert op het gebied van buurtsportcoaches betrokken. Die stimuleert aandacht voor de Gezonde School en adviseert over de bijdrage die buurtsportcoaches kunnen leveren in en om het onderwijs.

Of wij de doelen halen die wij in de Onderwijsagenda Sport, Bewegen en een Gezonde Leefstijl voor 2016 hebben geformuleerd, kan ik nog niet zeggen. Wel dat we met veel energie en met vereende krachten de juiste richting zijn ingeslagen. Het tempo kan nog omhoog, de samenwerking verbreed. Ook de rol en betrokkenheid van de ouders kan nog verbeterd worden. Het is vooral lastig om ouders van niet-Nederlandse herkomst ervan te overtuigen dat zij een belangrijke schakel vormen in het stimuleren van een gezonde leefstijl. Dat zijn ouders die minder goed te bereiken zijn, omdat zij op ouderavonden en dergelijke vaak niet aanwezig zijn. Dat zijn hardnekkige uitdagingen. Maar overall ben ik enthousiast over wat er allemaal gebeurt.”

Welke tips & trucs of do's en don'ts heeft u voor collega's uit uw branche voor de samenwerking met de sport- en beweegsector?

“Het is vooral belangrijk om lokaal aan de slag te gaan. Dat je daarbij samenwerkt met enthousiaste mensen, die jongeren echt aanspreken, die een rolmodel kunnen zijn. Buurtsportcoaches zijn een belangrijk fenomeen, omdat zij beschikken over een groot netwerk in een relatief kleine omgeving, vaak wijkgebonden. Daar kennen ze de school, de welzijnsinstellingen, sportclubs en alle faciliteiten die er zijn. Ik denk dat deze functionarissen uiteindelijk het verschil kunnen maken voor jongeren die te weinig actief zijn.

De sleutelwoorden zijn dus: lokaal, de netwerken van buurtsportcoaches benutten en zorgen dat er voldoende faciliteiten zijn. Daarbij is ook de duurzaamheid van de activiteiten van belang. Die moeten structureel, over een langere periode, worden georganiseerd, zodat jongeren zien dat het geen eenmalig feestje is.” ■

**“BUURTSPOORTCOACHES
KUNNEN HET VERSCHIL
MAKEN VOOR JONGEREN DIE
TE WEINIG ACTIEF ZIJN”**